

I det siste året er det gjennomført en omlegging av norsk økonomi, ut av den krisen vi befant oss i og som utløste det borgerlige regjeringssammenbruddet.

Det er fortsatt problemer i norsk økonomi med store underskudd i utenriksøkonomien og et sterkt pris- og kostnadspress. Men selv om det gjenstår mange uløste oppgaver, er vi på rett vei. Vi begynner nå å se resultatene av Regjeringens arbeid med å rette opp økonomien. Det private forbruket går ned. Vi regner med en nedgang i år på 1 prosent. Vi kjøper mindre varer fra utlandet, samtidig som vi eksporterer mere. Sammen med økte oljepriser bidrar dette til at underskuddet i utenriksøkonomien ligger an til å bli over 15 milliarder kroner lavere enn det som ble lagt til grunn i Nasjonalbudsjettet i fjor høst. Men underskuddet er fortsatt alt for stort.

Pris- og kostnadsveksten er det andre hovedproblemet i norsk økonomi. Men etter hvert som presset i økonomien blir mindre, vil også prisstigningen avta. Regjeringen regner med en klart lavere prisstigning i annet halvår enn hittil i 1987. Den siste konsumprisindeksen som ble offentliggjort tidligere denne uka, støtter opp om disse forutsetningene.

I arbeidet med å løse landets økonomiske problemer har Regjeringen lagt stor vekt på et samarbeid med partene i næringslivet. Så langt har dette lyktes, og partene har vist stort ansvar for å rette opp økonomien. Hittil er årets sentrale oppgjør gjennomført uten at det er gitt tillegg. Dersom vi klarer å holde fast ved den nøkterne linjen, blir det også mulig å bringe pris- og kostnadsveksten ned mot utviklingen hos våre handelspartnere. Dermed trygger vi også norske arbeidsplasser for framtiden.

I løpet av de to siste årene med borgerlig styre, utviklet det seg store skjevheter i vår økonomi. Fra 1984 til 1986 økte

privatforbruket med 40 milliarder kroner, eller med 17 prosent. Dette er den kraftigste veksten som er målt i noen toårs-periode.

En slik vekst måtte skape krise. Den samlede etterspørsel innenlands økte nesten like sterkt. Virkningen ble ekstra alvorlig fordi landets inntekter samtidig sank.

Det oppsto et gap mellom det vi som nasjon bruker og det vi har i inntekter, et gap som økte dramatisk til og med 1986, men som nå er blitt redusert. Det stramme økonomiske opplegget fører til at det i år blir reell nedgang i den samlede etterspørsel innenlands, samtidig som produksjonen øker og inntektene holder seg. Derfor bedres nå utenriksøkonomien.

Utviklingen er snudd i riktig retning, men det er langt igjen før vi er framme, med de store ubalansene som var utgangspunktet.

Med en konsekvent gjennomføring av Regjeringens opplegg vil det være mulig å gjenopprette balansen i utenriksøkonomien. Selv med uendrede oljepriser vil vi innen midten av 1990-årene igjen kunne få balanse i utenriksøkonomien. Det forutsetter at vi holder fast ved den omlegging av kursen som Regjeringen allerede har foretatt. Gjennomføringen stiller krav til alle - til myndighetene, til fagbevegelsen og til næringslivet. Det forutsetter også at vi fortsatt må prioritere strengt.

Revidert nasjonalbudsjett, som finansministeren vil gi en nærmere presentasjon av, innebærer en konsekvent videreføring av det økonomiske opplegget Stortinget vedtok før jul. Underskuddet i utenriksøkonomien og pris- og kostnadsveksten gjør at det fortsatt er nødvendig å føre en meget stram økonomisk politikk. Under arbeidet med revidert nasjonalbudsjett har det vært avgjørende for Regjeringen å opprettholde budsjettbalansen. Alle tilleggsbevilgninger blir derfor dekket inn igjen. Dette skjer både ved kutt på utgiftssiden og ved å øke inntektene. Det opplegget som presenteres i dag er derfor minst like stramt som ved salderingsvedtaket i desember.